

● Yaşar Bayar

Hû

*/göğsümün çukurunda boğulan
bu doksandokuz lâl ü ebkem yakarışım sanadır;
ey sebeplerin müsebbibi! ey misilsiz! ey benzersiz olan!..*

I/

İçimden huruç eden bir ricat telâşı var
Lisan-i hafî ile buzdağını deliyor
Ölüm bir hafriyat mı: Kilitlenmiş kapılar
Hayy'ın içdenizinden ardım sıra meliyor
Hep'le hiç'e bürünmüş, ayna içinde esir
Her ân'ım med ve cezir; çetrefilli, münkesir
O 'belki', belki benim! çöllerde yorgun atım
Bir hurdalık gölgesi, bin yıl uzar sıratım
Arzularım rakkâse, her ân'ım bir cehennem
Gölgeme ters düşüyor bir yazgı gibi gövdem
Âh, bir sırlı imâyım, çöldeki çölüm üşür
Hâkim-i Mutlak Sensin, hücreme ışık düşür
Belâ'ya hüküm giymiş hevesten geldim sana
Çatallı yolağzından kafesten geldim sana

II/

Güz: benim benzerimdir hep alaca-bulaca
Kulağımın dibinde, yokluk: şaklayan kırbaç
Hırkasız kamburumla yürüdüm defalarca
Maktulüm dilsiz çıktı, ecrim sanki çığırtmaç
Geceye çeviririm bir bakışta gündüzü
Kuşkumun yangınıyla aydınlanır gökyüzü
Tin'imde ayak izi, anlaşılmaz bir giz var
Ayna: mecaz-serencam, 'hâl' dilinden ne anlar
Bir yitik hayâl midir hayat denen paragraf
Eğ(il)dim rahlesinde mütehammil bir sarraf
Yönelmişim 'rahm'ine, zimmetimde onca yük
Kırık, kemter bir fay'ım; objesi şaşkın höyük
Zakkumdan eczalarla, bîçâre geldim sana
Bir çöksem hiç kalkamam mekkâre geldim sana

III/

S/öz libasım kargaşa; sabun köpüğü küre
Hadd-ı müntehadayım, kıyl ü kâl'dir dört yanım
Bir sonsuzluk muhâli, örselenmiş mefkûre
Garibim, muzdaribim; kuşatılmış yankıyım
Tecellîzâr sır olmuş, s/imge sanki var gibi
Tevhit perde ardında, kesret taş duvar gibi
Ne yıldızlar ışıklı, ne esen yeller ılık
Durgun derin ruhuma demir atmış karanlık
Tutuşmuş can kandilim, kapımı çalmaz bahar
Kıymık gibi saplanıp, gayp sırrını fısıldar
Dilenciyim heybem boş; el senin, nusret senin
Şevk-i affındır sebep, yön senin, himmet senin
Tel örgüler aşarak uzaktan geldim sana
Yalancı fecirlerden, tuzaktan geldim sana

IV/

İmkânsız kurcalanmaz... Kader: açılmaz kilit
Şifre kalbimdi kırdım, içimdeki bir yok'ta
Sorguçlu gök ekindir çöl mahlâslı kartvizit
Hınzır bir tûti olmuş, az'ın sancısı çok'ta
Kılıç kınımdan uzak, tirkeşte oklar yetim
Çağın vehmine isyan, zevk sıtması cinnetim
Dirensen yeniliyor, boyun eğsem hep galip
Sarılsam yumağına: renk-buğusu titrek ip
Emel: düzensiz sarkaç; bahaneler adası
Ahşap gözyaşlarımın, bitmez heyamolası
Bir gedâ-yı âcizim... Topal bir deve kuşu
Hidâyet eyle aşır, bu aşılmaz yokuşu
Oluşlar tufanından, doruktan geldim sana
Sabırla pişirilmiş koruktan geldim sana

V/

Umut emziren takvim: çark ölüsü, zemberek
Cebimde kırık zaman, hep tantana, curcuna
Gül taşır mı ağzında hiç zehirli engerek
Şaşırdım, mat olunca şah bir cılız piyona
Bir veba salgınıdır; yoğun, nevrotik nazar
Bulutlara yükselip, göğü aşarak uzar
Zaaf: dur-durak bilmez; dört-yanım sahra kumu
Kayboldum bir tufanda, kâbus böler uykumu
Kuşlar gibi dallara tüner mi nâzenin tin
Dilimin dermanıdır, o sınırsız şefkâtin
Sen Kakhâr-ı Zü'l-Celâl, sen Gafûrsun, Azîzsın
Herşeyim sana âyân, bu kalp ağrım bir dinsin
Beton bariyerleri delerek geldim sana
Kör nefsimi kılıçla çelerek geldim sana

VI/

Siyah karbon kâğıtlı dünya sihirli kuğu
Menzil rüyadan öte, heyecan dizginsiz at
İçim bir garip buzul, her damla suyum ağı
Çâresizlik bir kemend, çevremdekiler sırat
Yeşil otlar sararıp toprak rengini aldı
Kavruk dallar yapraksız, kuşlar yuvasız kaldı
Yarı yoldan ziyâde yarım kaldı erbain
Vesvese vehimlerle hem dîvâne hem gezgin
Akkor kar risalesi, bir seraptır ırmaklar
Ömrüm: bitkisel rüya; kırılmış oyuncaklar
Secdelerim sanadır, ma'rûzâtım çok sana
Küllî irade sensin, amennâ ve saddakna
G/iz'lenmiş mecazlardan, yamaçtan geldim sana
Rahmet inmez çöllerden, kıraçtan geldim sana

VII/

Âhir kelam böyledir: el gider, ben kalırım
Bu tazarru'-nâmede alınyazım okunur
Kendime imdat eder, kendime saklanırım
Kemirgen merakıma 'hiçlik tadı' dokunur
Geçti gül zamanlarım gün yanığı bir güzle
Rüzgâr esti, sert esti; matem rengi bir yüzle
Umarsız bir tenhâyım, hani bende eski haz
Sıcak mı, soğuk mudur mevsimler de oyunbaz
Hep aynı bağlaç; yeis... Keven dalı bir kemer
Gam yüklü keder yüklü, yular vurulmuş semer
Ey Kadîr-i Zülcelâl! bu tayf'da ben neyim ki
Paslı gölge, hırpani; bir mücrim, bir çelişki
Zihnim kör, aklım tutuk; dermana geldim sana
İki büklüm, kefenle amân'a geldim sana

Mezatta bir çulsuzum gölgem bile yok belki

